

Arrest

nr. 321 109 van 3 februari 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 december 2023 tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 januari 2025 .

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 5 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op basis van een onderzoek van vingerafdrukken werd vastgesteld dat verzoeker in het verleden reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Oostenrijk.

1.2. Verweerder verzocht de Oostenrijkse autoriteiten op 9 juni 2023 om verzoeker, op grond van de Verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, terug te nemen.

1.3. De Oostenrijkse autoriteiten willigden het terugnameverzoek in op 3 juli 2023.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 9 juli 2023 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Op 18 december 2023 nam de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verzoeker stelt het volgende omtrent de tijdigheid van het ingestelde beroep:

“Artikel 39/57, §1 Vreemdelingenwet stelt dat de beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht. De bestreden beslissing dateert van 18 december 2023. Het blijkt evenwel niet dat de bestreden beslissing vervolgens op een rechtsgeldige manier werd betekend, zodoende dat de beroepstermijn een aanvang heeft genomen. Verzoeker verkreeg in elk geval geen kennis van de bestreden beslissing, waardoor er minstens sprake is van overmacht.”

3.2. Verweerder repliceert als volgt:

“Het verzoekschrift werd laattijdig ingediend en is bijgevolg onontvankelijk ratione temporis.

Overeenkomstig art. 39/57, §1 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht.

In casu is het verzoekschrift tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de dublintransfer, ter kennis gebracht aan verzoeker op 17.01.2024. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht (artikel 39/57, §1 van de Vreemdelingenwet). De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidige verzoekschrift betrof derhalve dinsdag 20.02.2024. Het beroep werd echter laattijdig ingediend op 15.05.2024.”

3.3. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker in het raam van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 51/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), woonplaatskeuze deed op een adres in Gent.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeniswijze.”

De Raad kan in casu slechts vaststellen dat het, gelet op het door verweerder aangebrachte overtuigingsstuk, niet ter discussie kan worden gesteld dat de bestreden beslissing op 17 januari 2024 aangetekend werd verzonden naar het adres in Gent waar verzoeker woonplaatskeuze deed.

Gelet op artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet dient te worden aangenomen dat verzoeker de bestreden beslissing heeft ontvangen op maandag 22 januari 2024. De beroepstermijn van dertig dagen verstreek derhalve op dinsdag 20 februari 2024. Verzoeker heeft zijn beroep evenwel pas ingesteld op 15 mei 2024.

Verzoekers betoog dat niet blijkt dat de bestreden beslissing op een rechtsgeldige wijze werd betekend en de beroepstermijn dus niet begon te lopen, laat de Raad – gelet op het door verweerder geleverde bewijs van Bpost, waaruit blijkt dat de bestreden beslissing wel degelijk op 17 januari 2024 aangetekend werd verzonden naar de gekozen woonplaats – niet toe te oordelen dat het beroep tijdig werd ingesteld. In casu wordt ook niet aangetoond dat er zich enige vorm van overmacht voordeed waardoor verzoeker geen kennis kon nemen van de bestreden beslissing of de beroepstermijn niet op het in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalde ogenblik kon ingaan.

Het beroep is manifest laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend vijftientig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK